

KALI ÁGNES

anyatej

reggel anyu tejet főz,
és kávéillat lappang a konyhában,
és elküld, fel kell öltözni,
gesztenyét gyűjteni, dolgozni kell.

késik a délután, a telefon reccsen,
anyu billentyűkbe kapaszkodva sikít,
a csend barlangsötét,
és minden nő már csak betűkkel hál.

a halak két másodpercenként magukat ismétlik,
akvárium falára tapadva tátogok,
az üvegben épp megszűnik valaki,
szép tükröződése
a halálnak.

anyám irodája hallgat,
fölötted megreccsen a fa,
anyám a tejet a kályhán felejtí,
valaki ököllel törí be az üveget,
a halak a lefolyóban alva csókolóznak.

egy nő a kezemet szorítja,
rohanunk haza,
a régi házba.
a kulcslyukon keresztül kacsintok valakinek:
meghalt, de én majd vigasztallak.

és ne félj: kivágjuk az összes fát,
és nagy tüzet rakunk majd belőle,
és halat sütők, mindenkinek jut majd,
és fény lesz, tánc lesz, zene lesz, zaj.

reggel egy nő tejet főz,
a gyereket meg kell etetni.